

Kudret Narı Ve Kocaman Bir Anım

– GülsenTunçka · 04 Temmuz 2020

Öncelikle bu yazıyı yazmamda rahmetli annemin rolü büyük, sebebine gelince; onu dün gece rüyamda gördüm. Yüzüme gülümseyerek, elime olgunlaşmış orta büyüklükte kehribar rengi bir kudret narı verdi. Sabah uyandığımda kudret narı ile 55 yıl önce nasıl tanıştığım aklıma geldi ve sizlere yazıp anlatmak istedim. İstanbul Fatih ilçesine bağlı Ayvan-sarayın bir sokağı olan neşesinden asla ödün vermeyen özellikle de 2 günde bir çalgılı çengili, gelin hamamı sefalarıyla, kına geceleriyle ünlü Lonca! Bu üne anneminde dahil olması hayatımın güzel yıllarıydı, tekrar anımsamak ne mutlu, bir rüya ile kaleme gelen bu yazım için rahmetli anneme tekrardan gani, gani rahmet olsun.

Ayvan-sarayda otururken annem oldukça ünlü bir terziydi. Müşterilerinin çoğunluğu ise romanlardı. O muhitte gelin çeyizi diken bir kaç kadın terzi varken, tercih daima insanın vücut ölçülerine bakarak pratik kesim yapan, başka bir terzinin bozduğu kumaşları yeniden giyilebilecek tarza getiren annemdi. Çocukluğum çok renkli geçmişti, bir zaman sonra annemin işlerinin yoğunluğundan babam Beyoğlu, Taksimde ki iş yerinden ayrılıp eşine, annemize yardım etmesi de eklenince Roman kızlarının çeyizlerini dikmek babama da nasip olmuştu.

Babamın ve annemin kadın terzi olması bu anlamda yardımlaşmaları yönünden elbette mükemmeldi fakat annemin bir elbiseyi kesimi, provası ve dikip bitirmesi 3 günlük bir zamanı buluyorken, babam bir elbise tayyör veya manto için 1 ayını titizlikle vermesi! Annem ile babamın arasındaki farkı gözler önüne seriyor ve arada da olsa tartışıyorlardı. Tabiri caizse annem sürümden kazanıyor babam ise ağırdan alıp titizlikle çalışıyordu. Roman müşteriler - Turan abi bırak titiz çalışmayı, bize cafcıflı giysiler dansöz kıyafetleri dik, emeğin zayı oluyor be babacım. Tamam, Taksimden almış olduğun ücreti veremeyiz ama biraz üstün körü dik be abicim, senin sanatın tek Taksim de Beyoğlu'nda elit yerlerde geçer diyerek babamı samimi konuşmalarıyla onure ederlerdi.

Babamdan hiç çekinmezler, odaya şak şuk diye parmaklarını şaklatarak, göbek atarak girerlerdi, şimdi gözümün önüne merhum babamın tebessüm ederek başını önüne eğmesi gözlerimin önünde. Normal elbiseyi 3 günde bitiren annem, dans elbiselerinde büyük efor sarf ederek bazılarını bir haftada bazılarını da bir ayda bitirebiliyordu. Annem babamla konuşurken bende dinliyordum. Annem, babama - Hayatım, oryantal elbiseler çok meşakkatli, Gülsen'den dahi medet ummak beni üzüyor, bak işleme için geçenlerde bir genç bayan geldi, 3 saatte kesme boncuk ve pulları çok çekerek dans elbisesinin göğüs kısmını mahvetmiş, ne yapacağız şimdi, sahibi çakıl gazinosunda sahne alacak!

Babam - Gülsen, dans eden o ablaya eczaneden telefon et nazikçe konuş, hemen gelsin. Babamın dediğini yapıp dansöz ablaya telefon ettim, tamam geliyorum, dediğinde mutlu olmuş koşarak anneme haber vermiştim. O abla geldiğinde annem - istersen kumaş parasını öderim kıyafetin üst tarafı öyle pot içinde ne dersin? Çengi kız anneme - Canın sağ olsun ablam, senin emeğinle bu güzel dans

kıyafetleriyle, ben gecede tam 3 sahne alıyorum, boş ver ben onu öyle de giyerim dediğinde annemin o sanatçı ruhunun ağır basıp o gece sabaha kadar uyumayıp tüm işlemeyi yani, dans giysisinin üst tarafını komple payetlerle işleyip yaralanan kumaş izlerini kaybetmesi taktire şayandı. Yoksa oryantal kumaşın fiyatını serde ödemek vardı. Korkulan olmamıştı, oryantal abla kıyafetini çok ama beğenmiş 2 kat ücreti ödemeyi kendisi teklif etmişti.

Arkadaşın arkadaşı var hesabı, evimize haftada bir çengi geliyor yalvar yakar, lütfen diyerek hatta yüksek ücret vererek annemi razı ediyorlardı. Bu arada bende büyüyüp ekmeğimi boncuktan çıkarıyordum :) Romanlar anneme - Kızın çok güzel kendini geliştirmiş, işlerken görmeseydik inanmazdık derlerdi. Yine böyle bir dans giysisi provasında; Kusura bakma Turan abi, senin yanında soyunup dökünüyor-uz sadece arkanı dönsen yeter diyorlardı, babam nezaket ve saygı gereği diğer odaya giderken ben babamla beraber odadan çıkardım. Çengi kızlar Turan abi kızını da al gel, giyindim deyip babama seslenir ama bana fırça atmadan da duramazdı - Kızım sen iyi misin, bizim cinsten değil misin? Bak erkek kardeşine senden küçük ama odadan hiç çıkması yok, yoksa sen babanı çengilerden mi kıskandın? Yok, kıskanma gülüm baban bizim öz abimiz olsun deyip samimi bir tebessümle konuşurlardı. Artık annem de onların bu yalın haline o kadar alışmıştı ki kızmak ne kelime, onlara tebessümle karşılık veriyordu.

Annem bana dönerek, beni yumuşatma çabasıdaydı, hakikaten babamın kıskanç bir evladıymışım. Bana - Kızım elin çok yatkın, sana boncuk ve pulları verdiğimde yaşından büyük maharetle üstesinden geliyorsun, eğer gösterdiğim tarzda işleme yaparsan sana 20 lira vereceğim derdi. Onlara yani dansöz kıyafeti diktirip sırf bize iki göbek atıyor diye küsme bu onların sanatı, şayet ekme yiyorsak romanların payı büyük. Ancak büyüdüğünde anlarsın. Anneme - Provaya her gelene kızdığımı gördün mü anne, ben daha kapıyı açmadan göbek atan çengi kızlara kızyorum! Annem bana kızarak - Bırak şu yersiz kıskançlığı sen derslerine yoğunluk ver, eline ekmeğini alanı da yargılama, biz terzilik yaparız, bir diğeri dansözlük, herkes doktor mühendis avukat olacak diye bir kural, kaide mi var, dedim ya büyü bakalım sen ne iş yapacaksın deyip merhume valideyi fena kızdırmıştım!

Annemin orta yaşlı bir kadın müşterisi vardı. Annemin romatizma ve mide rahatsızlığını bildiği için, kendi evinde zeytinyağı ile hazırlayıp getirdiği Kudret narını o gün görmüştüm. Kudret narının özelliğini saymakla bitirememiş, bin yıllık tarihçesinin olduğundan bahsetmişti. Kardeşlerimin dizine bakarak - Fethiye hanım, çocukların dizleri cam kesiği mi? Getirdiğim zeytinyağlı karışımından sür hemen iyileşir anam az buzda değil 3 tane erkek çocuk bunlarla nasıl baş ediyorsun, birde kızın var etti 4 dediğinde rahmetli annem kadına - Çocuklarımin en büyüğü iyi ki kız, o benim sağ kolum oldu, çocukları ona gözüm kapalı emanet ediyorum, sokakta, okulda evde. Orta yaştaki hanım, annemin isteği üzerine, ne zaman kudret narı getirirse ona teşekkür edip ona poplin kumaştan ya bir elbise dikiyor veya kaşmir kumaştan bir bluz, böylece alanda memnundu verende! Bizim kudret narı macunları o hanımdan biz muhit değiştirene kadar "al gülüm ver gülüm" gelmişti :)

Çarşamba, Fethiye muhitine taşındığımızda bazı müşteriler, bizim adresimizi kolay bulamadıklarından

bazıları da uzak olduğundan annemin terziliği yavaş yavaşta olsa onun isteğiyle sona eriyordu. Annemin el lezzeti Antep yemekleriyle buluşmaya görsün, marifetini inanılmaz döktürdü. o çok yoğun çalışmayla geçen Ayvan-sarayda dahi yemek yapmaktan yılmaz en az üç değişik çeşni yapardı. Çarşamba, Fethiye de tam bir mutfak şefi olmuştu, annemizi maddi yönden destekliyor, ne istersek onu yapıyordu, arada bana kudret narını gösterip babanla her sabah birer kaşık yedikten sonra yarım saat bekleyip kahvaltı yapıyoruz. Baban Taksimde ki kendi işine, bende ev işi, çarşı pazar ve mutfağa diyordu. Demek ki rahatlamak adına böylesi olmalıymış. Babama Taksim hattı yolu görünmüş eski iş yerine yine Turan usta olarak dönmüştü..

Kudret Narı Hakkındaki Bilgiler :)

Kudret narının ana vatanının Asya olduğunu duymuştum ama Hindistan olduğu da ayrı varsayım. Karayip adalarında, Amazon, Doğu Afrika, uzak doğu hatta güney Amerika da da yetişmekte olduğu bilgisine ulaştım. Kabakgiller familyasından, yaz aylarında sarı renkte çiçek açıp olgunlaşır. Hamken yeşil olgunlaştığında kavuniçi renkte pürtüklü, girintili çıkıntılı 8 ila 15 santim boyundadır. Demir, kalsiyum, fosfor, ve B vitaminleri, aynı zamanda yüksek oranda E vitamini ve kaliteli protein içerir. Hemoroid ten, öksürük kesici, ateş düşürücü, bağırsak kurtlarına, bağırsak tembelliğine, kısırlığa, ülsere, gastrite, karaciğer bozukluğuna, hücreleri yenilemesine, ek-sema ve sedef hastalığına, iltihap yaralarına, yanıklara, şeker hastalığına, kolesterole ve en önemlisi de (kansere fayda sağladığı) TÜBİTAK tarafından kabul edilmiş. Türkiye'de ise Kudret narının yetiştiği şehir Bursa ilidir.